

**ПРАВОВИЙ СТАТУС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ,
ЯК ГАРАНТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКОННОСТІ
В АДМІНІСТРАТИВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ**

Максим Андрійович СІБІЛЄВ,

*аспірант Харківського національного
університету внутрішніх справ
<https://orcid.org/0009-0000-2666-847X>*

Незважаючи на те, що Національна поліція України відноситься до системи органів виконавчої влади, важливе місце у забезпеченні законності її адміністративної та іншої діяльності займає Верховна Рада України (далі – ВРУ, парламент). Відповідно до положень енциклопедичних джерел, Парламент – це загальнонаціональний представницький орган державної влади, що діє постійно і головним призначенням якого є здійснення законотворчості. Історично до основних функцій парламенту традиційно належить також прийняття державного бюджету і контроль за органами викоті, влади, насамперед уряду. Крім того, представницький характер парламенту полягає у тому, що він повністю або частково формується шляхом прямих виборів [1, с.434].

Все вищевикладене в повній мірі відповідає правовому положенню ВРУ, яка згідно Конституції України є єдиним колегіальним органом законодавчої влади. Прийняття законів – виключне та основне повноваження ВРУ. Важливість цих нормативних актів полягає в тому, що саме ними визнаються: 1) права і свободи людини і громадянина, гарантії цих прав і свобод; основні обов'язки громадянина; 2) судоустрій, судочинство, статус суддів; засади судової експертизи; організація і діяльність прокуратури, нотаріату, органів досудового розслідування, органів і установ виконання покарань; порядок виконання судових рішень; засади організації та діяльності адвокатури; 3) основи національної безпеки, організації Збройних Сил України і забезпечення громадського порядку тощо. Крім цього, в своїй діяльності ВРУ визначає засади внутрішньої політики, у тому числі, в правоохоронній і безпосередньо правовій сфері [2].

Законопроектна робота та контроль за виконанням прийнятих законів здійснюється спеціальними парламентськими органами, комітетами. Законом України «Про комітети Верховної Ради України» визначено, що: «Комітет Верховної Ради України – орган Верховної Ради України, який утворюється з числа народних депутатів України для здійснення за окремими напрямками законопроектної роботи, підготовки і попереднього розгляду питань, віднесених до повноважень Верховної

Ради України, виконання контрольних функцій». Комітети виконують законопроектну, організаційну, контрольну функції [3].

На сьогоднішній день, в діючій Верховній Раді України функціонує комітет, робота якого прямо стосується адміністративної та іншої діяльності НПУ. Згідно Постанови ВРУ «Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України дев'ятого скликання» таким є Комітет з питань правоохоронної діяльності, компетенція якого поширюється на питання: формування стратегії функціонування правоохоронної системи України; кримінальне законодавство; кримінальне процесуальне законодавство; законодавство про адміністративні правопорушення; організація та діяльність органів прокуратури, поліції, Національної гвардії, прикордонної служби, Державного бюро розслідувань, інших правоохоронних органів; оперативно-розшукова діяльність; організація та діяльність органів досудового розслідування; протидія організованим злочинності і міжнародній злочинності, протидія кіберзлочинності; протидія нелегальній (незаконній) міграції; запобігання злочинам та здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі; організація охорони громадської безпеки і порядку; охоронна і детективна діяльність; обіг зброї у цивільному обороті; державний захист учасників кримінального судочинства та державний захист суддів, працівників правоохоронних органів; соціальний захист працівників правоохоронних органів та членів їх сімей; міжнародне співробітництво та координація з питань правоохоронної діяльності [4].

Таким чином, ВРУ, як гарант забезпечення законності в адміністративній діяльності Національної поліції України: по-перше, відповідає за формування законодавчих засад функціонування правоохоронної системи в цілому та поліції зокрема, дотримання яких складає основу принципу законності; по-друге, визначає стратегічні вектори та особливості державної правоохоронної політики, цілями якої, в тому числі, є формування високого рівня законності функціонування органів правопорядку; по-третє, через спеціальні парламентські комітети контролює виконання законодавства України, аналізує та визначає проблеми в організації діяльності поліції, які потребують додаткового законодавчого врегулювання. Водночас, парламент в своїй діяльності не ізольований від інших суб'єктів, які забезпечують або в той чи інший спосіб сприяють законній адміністративній діяльності в НПУ. Лише за умови тісної співпраці відповідних суб'єктів зазначена проблема знаходить комплексного вирішення, що, в свою чергу, вдосконалює організацію функціонування поліції та підвищує якість виконання нею своїх функцій.

Список використаних джерел:

1. Юридична енциклопедія: В 6 т. Редкол.: Ю. С. Шемшученко (голова редкол.) та ін. К.: Укр. енцикл., 1998. т. 4: Н—П, 2002. 720 с.
2. Конституція України: закон від 28.06.1996 №254к/96-ВР. *Офіційний вісник України*. 2010. №72/1. Ст.2598

3. Про комітети Верховної Ради України: закон від 04.04.1995 №116/95-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1995. №134

4. Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України дев'ятого скликання: постанова, перелік від 29.08.2019 №19-ІХ. *Відомості Верховної Ради України*. 2019. №35. Ст.147